

Kyrkjelydsblad for Arna

NR. 2 • Mars 2020 • 53. ÅRGANG

Fest før fastetida

Karneval har lang tradisjon for å vere ein folkeleg fest før fastetida begynner. Dette blei markert i Arna med karnevalsfest både i Noa open barnehage og i ei eiga karnevalsgudsteneste. (Foto: Erik Rodal)

Side 4 og 20.

På grunn av faren for korona-smitte er gudstenester, konfirmasjonar og konsertar utsett inntil vidare. Me oppmodar difor alle til å fylgja med både på offentlege kunngjeringar og kyrkjelydens nettsider og Facebook-side.

Jesu siste natt

Side 6-7

Eg fann! Eg fann!

Side 9-11

Gripande påskevandring

Side 14-15

Helsing til konfirmantane

Menneske er flinke til å laga forskjellar. Me deler folk i vellukka og slike som slit, i flinke og mindre flinke, i slanke og feite, i vakre og ikkje så vakre, i dei me likar, og dei me ikkje likar. Det er lett å falla i feil gruppe. Då kan du kjenna deg temmeleg mislukka. Ein av dei viktige tinga me har vore innom konfirmanttida i år, er dette: Gud reknar ikkje slik menneske reknar.

VED INGVAR FLØYSVIK

Gud har skapt oss i sitt bilete. Me er skapte til å likna Gud og til å vera saman med han. No tulla Adam og Eva det til, og det har me nok halde fram med, så det spegelbiletet me kan vera av Gud, er både oppskrapt og i bitar. Men Gud gav oss ikkje opp. Han ser biletet bak skrammene, såra og brotstykkka. Du er dyrebar for han. Han vil vera din Gud.

Mange skammar seg over kroppen sin, andre over at dei ikkje er flinke nok på skulen eller i idrett eller til kva det skal vera. Det er vondt. Det er òg vondt viss andre ser ned på oss eller held seg borte frå oss, ja, om me så berre utan grunn føler at andre ikkje reknar med oss. Likevel, same korleis du ser på deg sjølv, eller kva andre måtte meina om deg, så er du dyrebar for Gud, han som skapte deg. Han elsker deg.

Han elska deg òg slik at han sende Son sin. De har alle lært det me kallar «Den vesle Bibelen»: «For så elska Gud verda at han gav son sin, den einborne, så kvar den som trur på han, ikkje skal gå fortapt, men ha evig liv.»

Jesus skulle leva det livet som fullt og heilt spegla Gud. Han kunne gjera det, for han er Guds son, ja, er Gud. Så tok han på seg ansvaret for alt som er gale hos deg og meg, og gjorde biletet heilt att. Når Gud såg på Jesus, sa han: «I han har eg mi glede.» Når du vel å tru på han og følgja han, seier Gud om deg òg: «I deg har eg mi glede – du er dyrebar i mine auge, høgt akta og eg elsker deg.»

Jesus har lova vera saman med oss. Han vil gå med deg både når livet er lett og når det flokar seg til, ja, når alt rett og slett er så tøft at du ikkje skjønar korleis du skal koma gjennom det. Han ser deg, ikkje berre dei andre. Og han er aldri maktlaus. Dei hendene som ber jorda og held galaksar, stjerner og planetar i sine banar, dei er sterke nok til å bera deg gjennom alt.

Eg vil til slutt dela med deg nokre vers frå profeten Jesaja i Det gamle testamentet. I samanhengen står det til Israel. Men frå Det nye testamentet veit me at dette gjeld alle menneske, deg òg. Du kan setja namnet ditt inn der det står Jakob og Israel:

*Og no, så seier Herren, som skapte deg, Jakob, som forma deg, Israel:
Ver ikkje redd! For eg har løyst deg ut, eg har kalla deg ved namn, du er min.
Går du gjennom vatn, er eg med deg, gjennom elvar, skal dei ikkje fløyma over deg.
Går du gjennom eld, skal du ikkje svi deg, og logen skal ikkje brenna deg.
For eg er Herren din Gud, Israels Heilage, som frelser deg (...)
du er dyrebar i mine auge, høgt akta og eg elsker deg.
(Jesaja 43,1-4)*

Alle årets konfirmantar

Alle konfirmasjonar i Arna og Ytre Arna blir utsette til hausten.

Ytre Arna kyrkje

Andreas Haugland Berntsen
Alexander Brurås-Olsen
Simen Einmo Dalland
Adrian Endresen
Cassandra Emilie Fagermo
Ole Alexander Taule Gauteplass
Erika Marcelius Gunnarskog
Truls Risholm Heldal
Andreas Brattabø Helleve
Marcus Johannes Holm
Stina Malén Johansen
Ylva Marie Johansen
Nathalie Damm Larsen
Daniel Askeland Leknesund
Bertine Rivenes
Oscar Olai Soltvedt
Alexander-August Sævold Storvik
Frøya Aarlie Sørensen
Eirik Tunestveit

Arna kyrkje

Andreas Vik Johannessen
Athene Myrli Ingebrigtsen
Christian Djønne Bakervik
Elias Berg
Heidi Ribesen
Henrik Bratli Ånensen
Julia Lian
Karen Marie Tveitevåg
Karoline Gjerstad Bjørkmann
Magnus Nikolai Vik
Maria Kleppe Engelsen
Nicolai Karlson
Oda Andersen Hundhammer
Romeo Skartveit Haugland
Sondre Brattabø
Stian Ludvigsen
Vegard Ribesen

Adrian Skjelvik
Aleksander Holm Dahlberg
Amanda Heimdal
Brede Alvsaker Nordbø
Brede Vikne
Christoffer Nesse Veseth
Dennis M K Takvam
Hannah Louise Hansen
Håvard Lindkvist
Ida Schütz Segbø
Ingrid Tunestveit Lokøy
Jonah Andersen Skråmestø
Kristopher Stephansen
Magnus Mjælde
Maya Helen Walle Holm
Sander Olsen

Adrian Bjørndal Neset
Anne Marie Stamneshagen Helgås
Håvard Aase
Ina Malene Rysjedal
Jesper Pedersen
Jonas Kippersund Bratland
Jørgen William Borge Olsen
Lavrans Elias Bratland
Line Levordsen
Madeleine Linea Borge Olsen
Mia Klungreseth Endresen
Mie Helen Fosse Arnesen
Nicholas André Kristensen Kvamme
Susanne Bjørke Andersen
Thea Gjerde Ravnstad
Thord Elvrøm Listøl
Vegard Nordgulen Såtendal

Adrian Helgesen
Andrea Antun Mikkelsen
Andrea Grindheim-Hustveit
Andreas Holm
Aurora Kathiravelu Müller
Eivind Berntsen

Elias Haukeland
Eline Lilleskare
Emil Dyrkolbotn Hansen
Ingelin Bøthun Olsen
Kaya Hansen Fadnes
Rebekka Jørgensen
Runar Hope Birkeli
Sofie Grindheim-Hustveit
Sondre Rønhovde Hanstveit
Synneva Haugland Opheim

Angelica Silvano
Anitra Heldal Brandsdal
Benjamin Rofsnes Vedå
Eline Sivertsen
Helene Heggertveit Vik
Håkon Opheim
Marie Borge
Marius Valestrand Næss
Martine Melstvedt-Fosse
Mathias Elvik Tysse
Thea Melstvedt-Fosse
Tiril Nesse Larsen

Celine Hereide Olsen
Edvard Koksvik Djursvoll
Einar Koksvik Djursvoll
Emma Legreid
Jonas Storli
Linn Kleppe Hårvik
Maia Wågene Skulstad
Malin Arnetvedt Lilleskare
Malin Johansen Garnes
Maren Rødland
Preben Jacob Havre Vågen
Rikke Nygård
Sarah Lillefosse Sandvik
Sofie Fredheim
Vilde Marie Nygard

Karneval i Noa open barnehage

I februar kvart år har vi karneval i Noa open barnehage.

Karnevalet er eit populært arrangement. Då tar vi fram alt vi har av utkleddingsklede, og alle får leika seg med kostyma. Vi har ansiktsmåling for alle som ynskjer å få måla seg.

I år hadde vi leigd inn ein klovn som trylla. Han hadde med seg ein ekte kanin, som borna fekk lov å klappa etter trylle-

showet. Dette syntest borna var både litt skummelt og veldig gøy. Då klovnem var gått, hadde vi lunsj med hot dog og saft. Så fekk alle is. Dagen vart avslutta med piñata med noko snop inni. Borna fekk slå på piñataen etter tur til det vart hol i den og snopet kom ut.

Klovnem viser fram kaninen sin.

Pedagogisk leiar i Noa, Irene Liseth, saman med Ella Sofie.

Assistent i Noa Rozalije Hadhazi får ansiktet måla av Ella Sofie.

Anastazja koser seg med pølse og is.

Plastpose eller papirpose?

Er papirposar meir miljøvenlege enn posar av plast?
 Eller gjev dei oss berre ei kjensle av å vere meir miljøvenlege?

TEKST: HELEN TOPPE, DIAKON I SALHUS KYRKJELYD

Menighetsbladet ønsker å vera ei hjelp i kvardagen til å bry seg om miljøet. Vi har ein kamp å kjempe, både for skaparverket og for rettferd.

GRØNT HANDLENETT MED GUL FARGE:
 Fleire av dei store butikkjedene deler ut egne handlenett, der tanken er at dei kan brukast fleire gonger. (Foto: COOP)

Mange av oss ønsker å ta gode val som etterlet minst mogleg klimaavtrykk. Kvardagen vår er full av slike val. Skal vi for eksempel velge plastpose eller papirpose?

Ifølgje organisasjonen Framtiden i våre hender (FIVH) er det ikkje meir miljøvenleg å gå over til papirposar, sjølv om plast på ville vegar i naturen er eit stort problem. Dei forklarar dette slik:

1. Papirposar er meir miljøbelastande både å produsere og transportere.
2. Plastposane vi brukar i Noreg utgjer eit mindre problem for dyrelivet enn dei tynne «knitrete» posane som er vanlege i mange andre land.
3. Vi er gode til å gjenvinne plastposar i Noreg, og få norske plastposar hamnar på avveg.

Dersom ein pose først hamnar i naturen, er det definitivt betre om den er laga av papir enn plast, men sidan desse også har sine miljøutfordringar, er det ikkje ei god løysing å erstatte plastposar med papir. Derimot er handlenett som ein kan bruke mange gongar ei veldig god erstatning for både plast- og papirposar.

Plastforsøpling er eit alvorleg miljøproblem. FIVH er meir bekymra for produkt som sugerør, eingongsbestikk, ballongar, is- og sjokoladepapir og platen rundt sekspakker med brus eller øl – sidan det er stor sjanse for at slike produkt hamnar i naturen. Moralen er: Skaff deg gode handlenett, bruk sunn fornuft når du brukar plastposar og kildesorter alt boss.

God påske!

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

- › Mandag og torsdag kl 12.00

Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barnesanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

- › Løvegjengen (4-åringer)
- › Førskolegruppe
- › Formingsaktiviteter
- › Leker og materiell
- › Lekerom og gymrom
- › Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

- › Felles samlingsstund
- › Karneval og julefest
- › Turdager/utflukter
- › Åpne familiedager
- › Internasjonal dag
- › Babymassasjekurs

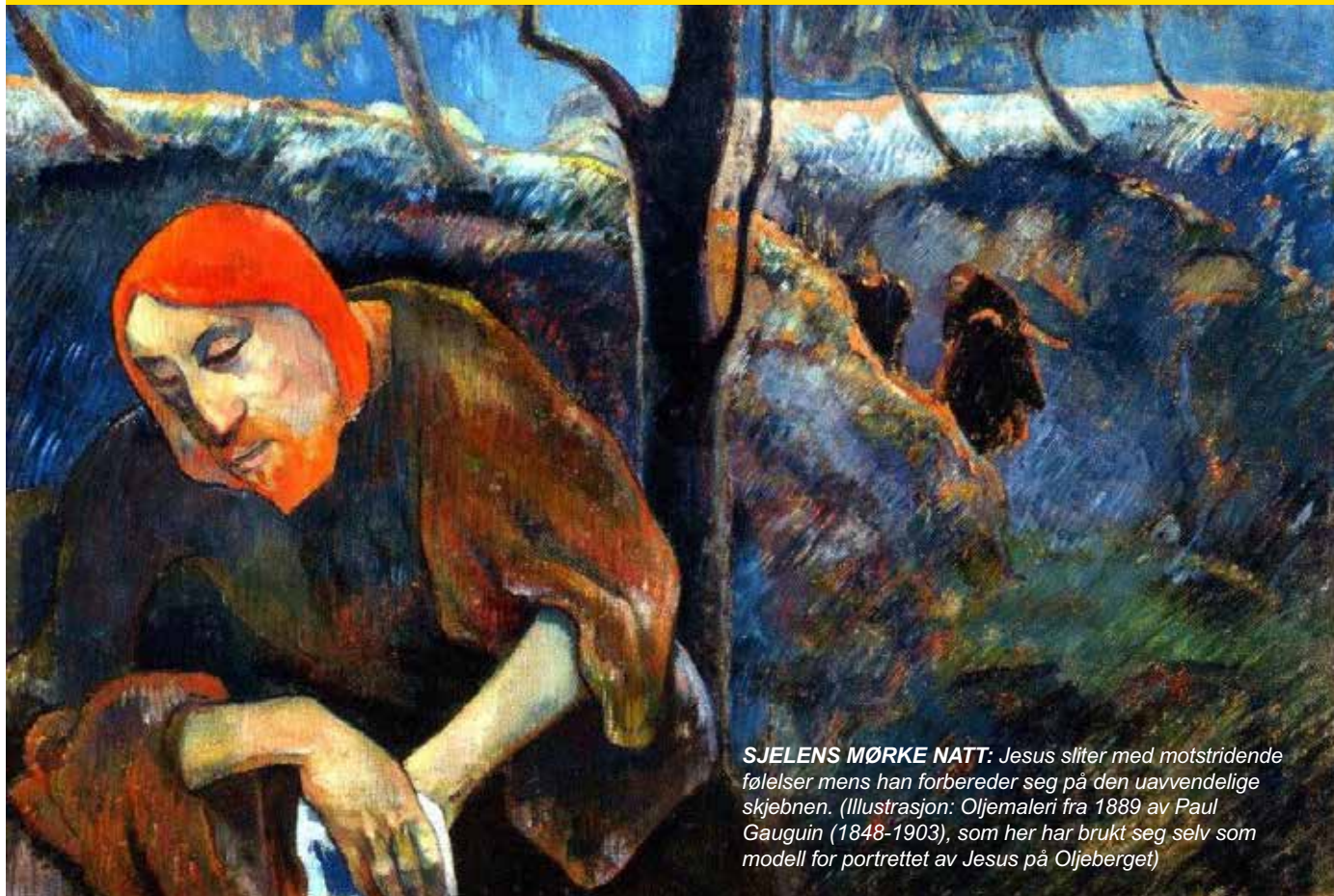
Se vår hjemmeside www.aasanemenighet.no og Stjernen Åpen barnehages Facebook-side «Stjernen Åpen barnehage». Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer. Har du spørsmål? Kontakt styrer Kate Bølstad: 55 36 22 62 / 917 24 471. Hjertelig velkommen!

www.aasanemenighet.no

Kulturtipset

SJELENS MØRKE NATT: Jesus sliter med motstridende følelser mens han forbereder seg på den uavvendelige skjebnen. (Illustrasjon: Oljemaleri fra 1889 av Paul Gauguin (1848-1903), som her har brukt seg selv som modell for portrettet av Jesus på Oljeberget)

Jesu siste natt

Beethovens oratorium «Kristus på Oljeberget» er knyttet til påsken, og handler om Jesu smerte og indre kaos i Getsemane-hagen natten før han ble korsfestet.

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

Den store komponistens skrev sitt eneste oratorium høsten 1802, rett etter fullførelsen av det såkalte «Heiligenstadt-testamentet» – et dypt deprimert selvmordsbrev han adresserte til sine to brødre, og som ble funnet i etterlatenskapene etter komponistens død i 1827. «Bare kunsten har holdt meg tilbake fra å avslutte livet mitt» skrev han blant annet.

OMDISKUTERT TEKST

Oratoriets tyske libretto ble skrevet av Franz Xaver Huber (1760-1810), daværende redaktør for Wiener Zeitung, som tidligere hadde skrevet librettoen til Peter von Vinters opera «Das unterbrochene Opferfest».

Beethoven selv stilte seg senere ganske kritisk til stykkets noe ustø libretto. I et brev til Gesellschaft der Musikfreunde fra 1824 skriver han blant annet: «Ikke bruk tid på å diskutere

verdien av denne type dikt. Dersom det var opp til meg, ville jeg heller satt musikk til Homer, Klopstock og Schiller. Skulle noen av disse udødelige poeter by på problemer, så er de i det minste verdige det».

Forlaget Breitkopf & Härtel var enig i Beethovens kritiske vurdering av teksten, og fikk utført store endringer i librettoen. «Jeg vet at teksten er ekstremt dårlig, men til og med en dårlig tekst er brukt som en hel enhet, og da er det veldig vanskelig å unngå å forrykke den ved individuelle rettelser» protesterte Beethoven da han fikk den til gjennomsyn.

Jeg er enig med komponisten. Ordene er mer knagger eller veivisere for følelsene våre, for det er først og fremst musikken som griper oss. Tenk på Beethovens niende symfoni, der han nettopp brukte en tekst av Schiller i sluttkoret. Den praktfulle

SKREVET UNDER EN PERSONLIG KRISE: Beethoven komponerte sitt eneste oratorium høsten 1802, rett etter fullførelsen av et dypt deprimerert selvmordsbrev han adresserte til sine to brødre, og som ble funnet i etterlatenskapene etter komponistens død i 1827. (Illustrasjon: Portrett av Ludwig van Beethoven, malt i 1820 av Joseph Karl Stieler)

musikken som omslutter poetens ord hadde ikke blitt noe forringet om den var satt til en «dårlig» tekst.

EN MENNESKELIG JESUS

Så er det heller ikke lett for ettertiden å se hvorfor samtiden vurderte librettoen til «Kristus på Oljeberget» som dårlig. OK, her er noen litt anstrengte enderim – som her: «*Wir haben ihn gesehen / nach diesem Berge gehen / entfliehen kann er nicht / ja, seiner wartet das Gericht*» («vi så ham gå til dette fjellet, han kan ikke slippe unna, ja, retten venter på ham») – uten at akkurat det er noen sensasjon i klassisk musikk.

Kanskje det er så enkelt som at datidens kritikere hadde forventet et pasjonsdrama som fortalte hele Jesu lidelseshistorie. Oratoriet slutter i stedet med at Jesus aksepterer sin skjebne, og legger vekt på hans egen sjelekamp og beslutning i stedet for den senere korsfestelsen og oppstandelsen.

Verket anses derfor som en mer menneskelig skildring av Jesu lidelseshistorie enn andre settinger, for eksempel de av Bach. Og er det ikke slik, at i den dypeste fortvilelse så blir ord fattige? Sammen med den gripende musikken blir de

derimot levende, ja, det er som om dramaet åpner seg slik at vi kan leve med i den frykten Jesus kjenner på i påvente av den fryktelige torturdøden han snart skal utsettes for.

HOLY SONGS OF JOY

Urfremførelsen av oratoriet ble holdt på Theater an der Wien 5. april 1803. Kritikernes mottagelse etter premieren var blandet. *Zeitung für die Elegante Welt* skrev at oratoriet inneholdt «noen få beundringsverdige passasjer», mens *Frey müthige Blätter* skrev at stykket var «for kunstig i struktur og mangler uttrykkssevne, spesielt i vokalmusikken».

Allgemeine musikalische Zeitungs anmelder var mer vennlig innstilt ni år senere: «*Fremst blant resultatene av denne prisverdige medmenneskelighet er varmen, friskheten, kraften og bredden som ikke kan la være å påvirke alle som hører arbeidet utført på en verdig måte, og som, gitt at de finner den rette disposisjonen i hjertet, vil tillate seg å bli beveget og begeistret*».

Stilmessig er stykket i slekt med opera, og når Engelen ankommer første gang, er det ikke vanskelig å høre inspirasjonen fra «Nattens dronning»-arien i *Tryllefløyten* (komplett med en høy D).

Sluttkoret «*Welten singen*» sammenlignes ofte med Halleluja-koret fra Händels «*Messias*». Det har oppnådd en viss popularitet på egen hånd, og fremføres ofte som et frittstående stykke av kor over hele verden – vanligvis i engelsk oversettelse:

*Hallelujah unto God's Almighty Son
Praise the Lord, ye bright angelic choirs
In holy songs of Joy.
Man, proclaim his grace and glory,
Hallelujah unto God's Almighty Son
Praise the Lord in holy songs of joy.*

Kilder: Wikipedia, tysk original-libretto til «*Kristus på Oljeberget*», plateanmeldelse i *Gramophone* (september 2000) av dirigenten Christoph Sperings tolkning av verket, samt det medfølgende cd-heftet til dirigent Helmuth Rillings tolkning fra 2014.

ANBEFALTE INNSPILLINGER: De to avbildete plateinnspillingerne av «*Kristus på Oljeberget*» er begge trygge kjøp. Den ene (dirigert av Kent Nagano, 2003) har de mest kjente solistene, og regnes vanligvis som førstevalget. Selv holder jeg en knapp på den andre (dirigert av Helmuth Rilling, 2014), både på grunn av fremdriften («organisk» er ordet) og de praktfulle tolkningene av stykkets to mest populære arier: *Meine Seele ist erschüttert* (sunget av Keith Lewis i rollen som Jesus) og *Preist des Erlösers Gute* (sunget av Maria Venuti i rollen som Engelen).

Åsane DØGNÅPEN
BEGRAVELSESBYRÅ TELEFON
55 18 90 00

OMSORG VED LIVETS SLUTT

WWW.ASANELEGRAVELSE.NO
BLOMSTERBESTILLING 55 19 72 05 | HILDESBLOMSTER.NO
VI LEVERER BLOMSTER FRAKTFRITT TIL
ALLE VÅRE SEREMONIER

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Arna
GRAVFERDSBYRÅ

Vi kan hjelpe til med
rådgivning og tilrettelegging
ved begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 24 08 08
www.arna-gravferdsbyraa.no
Lakslia 13 • 5261 Indre Arna

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

130 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

Løiten Lys Bergen for mer informasjon.

*Vi holder til på
Åsane Storsenter,
bygg A, 2.etg.*

Løiten Lys Bergen

www.loiten-lys-bergen.no

Kirkens tilbud endres over hele landet

– Vi er opptatt av at folk fortsatt kan gå i kirken og søke ro og trygghet, men mange steder blir det ikke vanlige gudstjenester fremover, sier Atle Sommerfeldt, konstituert preses i Den norske kirke.

Kirken skal være til stede for folk, både i hverdagen og i den krevende situasjonen som nå har oppstått etter at utbruddet av koronaviruset ble til en pandemi. Mange gudstjenester er avlyst, og det legges flere steder begrensninger i forhold til ulike kirkelige handlinger, for eksempel gjennomføring av begravelser og dåp.

– Vi vil holde åpne kirker der det er mulig, sier Atle Sommerfeldt, og oppfordrer hver enkelt til å finne konkret informasjon på bispedømmets nettsider eller i kontakt med den lokale menigheten.

HOLDER ÅPENT DER DET ER MULIG: – Sjekk lokalt hvordan tilbudet er, sier Atle Sommerfeldt. (Foto: Hege Flo Øfstaas)

Kirken følger råd fra nasjonale, regionale og lokale helsemyndigheter. Det skal være trygt å delta på kirkens ulike arrangementer og aktiviteter. Den norske kirke ønsker å være aktivt tilstede for mennesker i alle livssituasjoner, og vil også nå gjøre sitt beste for å være tilgjengelig.

BERGEN
GRAVFERDSHJELP

HVORFOR BETALE MER FOR SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ SEREMONI, SOM INKLUDERER ALT DU TRENGER

DØGNVAKT 55 98 80 00

BERGENGRAVFERDSHJELP.NO
LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTUN

Kjære leser!

Bladet du nå holder i er et resultat av innsatsen fra mange frivillige fingre. Likevel er det en del kostnader med produksjonen av hvert blad.

Stor takk til alle dere som har bidratt økonomisk til bladet, dette er med på å gjøre det mulig å utgi bladet. Vi er frimodige nok til å vedlegge en giro i dette bladet i håp om mulig bidrag til fortsatt utgivelse.

Det er mulig å få skattefradrag på gaver der totalt årsbeløp overstiger kr 500.

På forhånd takk til de som finner anledning!

Vennlig hilsen Bjørn Otto Aarheim,
styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

Påskens kulturelle langlesning

Askeladden i norsk musikkliv

«Jeg fant, jeg fant», ropte Askeladden i eventyret, og så puttet han sine funn i lommen til fremtidig bruk og nytte. «Jeg fant, jeg fant» sier også Harald Herresthal, og så setter han seg til skrivebordet slik at han snarest mulig kan få delt sin nye og spennende oppdagelse med flest mulig.

TEKST: LISE MCKINNON

Norsk biografisk leksikon forteller at kirkemusikeren, komponisten og forfatteren Harald Herresthal ble født 15. januar 1944 i Neuwied am Rhein i Tyskland, og vokste opp i Neuwied, Narvik og Vestfossen i Buskerud.

Videre kan vi lese: «*Harald Herresthal har fra 1970-årene vært en av de betydeligste initiativtakerne innen kirke-musikalsk virksomhet. Som professor ved Norges musikk-høgskole, som konsertgiver og som faglitterær forfatter har han vært en sentral aktør i utviklingen og fornyelsen av norsk kirkemusikk. Fra 1990-årene har han også arbeidet med norsk musikkhistorie på et bredere felt*».

Etter to siders oppramsing av hva han har bedrevet etter organist- og kantoreksamen i 1966 i Oslo begynner jeg å få pustebevis. Den samme følelsen fikk tydeligvis svensken som anmeldte Herresthals biografi om Ole Bull, som er på over 1000 sider, han ble «*nåstan svimfærdig. Få anar hur tidsödande och tålmodskrävande arkivarbete kan vara*» (Leif Jonsson, 2011).

«JEG FANT! JEG FANT!»

Nettopp dette er karakteristisk for hele Herresthals skribent-virksomhet: Et grundig «gravearbeid» og like grundige fotnoter der det trengs, opusfortegnelser, registre og kilde-angivelser, og ikke minst, han er alltid raus med takk til dem som har hjulpet i arbeidet underveis.

EN DYKTIG FORMIDLER: Bak «den faglitterære forfatteren» Harald Herresthal gjemmer det seg en ekte Askeladd som gledes-strålende roper «jeg fant, jeg fant!», og som virkelig evner å dele sin entusiasme med andre. (Foto: Norges Musikkhøgskole)

Så hvorfor presentere en sånn utvilsomt sprenslærd mann på et par sider i et menighetsblad? Jo, for bak «den faglitterære forfatteren» gjemmer det seg en ekte Askeladd som gledes-strålende roper «jeg fant, jeg fant!», og som virkelig evner å dele sin entusiasme med andre. Han har den gode lærers formidlingsevne, har spennende innfallsvinkler og et levende språk, artige sitater, et rikt billedmateriale og i tillegg en sjenerøsitet som varmer når han skriver om sine samtidige komponister.

Hvis Herresthal har en «feil», så er det at han skriver så fengende at slår man opp på en side for å finne en opplysning, så kommer man ikke ned på jorden igjen før der er gått en time eller to.

Karakteristisk for Herresthal er også at fra ett emne blir det gjerne «knoppskytinger» til andre. Etter å ha skrevet en biografi om den tysk-norske 1800-tallsmusikeren Carl Arnold og gullalderen i norsk musikk (1993), fortsetter Herresthal å arbeide med stoffet i boken «Med Spark i Gulvet og Quinter i Bassen. Musikalske og poetiske bilder fra nasjonalroman-tikkens gjennombrudd i Norge», også den utkommet i 1993.

I arbeidet med sistnevnte fante han stoff som kunne nyttes ved en annen anledning. I forordet til «Edvard Grieg med venner og uvenner. Tegnet og karikert» (1997) skriver han: «*En gjennomgang av vittighetsbladet Vikingen gjorde meg oppmerksom på at flere av karikaturtegnerne yndet å skildre scener fra musikklivet, og at musikk og musikk-instrumenter var en del av miljøet eller referanserammen for andre emner innen politikk og kulturliv*».

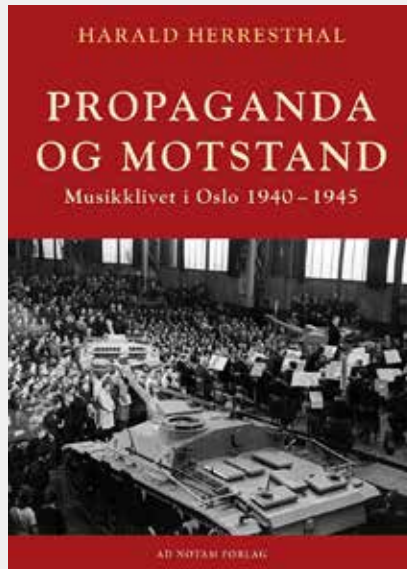
SKREV FIREBINDSVERK OM OLE BULL

Herresthal har skrevet mye om Ole Bull. I et intervju i Vårt Land i forbindelse med 70-årsmarkeringen i 2014 ble han spurt om hvorfor han hadde utgitt et firebindsverk om Ole Bull. «*Det var litt tilfeldig*», svarte han. «*Jeg skulle skrive noe om Edvard Grieg... og jeg dro til Valestrand hvor tippoldebarnet til Ole Bull holder hus. Men der kom jeg over skuffer og skap fulle med gamle noter og brev som ingen hadde sett etter Bulls død. Slikt opplever man ikke mange ganger i livet og jeg måtte bare samle sammen alt materialet jeg kunne finne*».

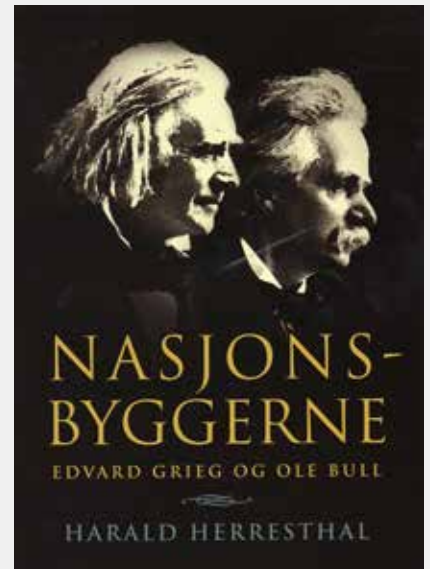
I 16 år reiste Herresthal og hans kone Anne rundt for å besøke alle de stedene Bull hadde vært. «Det har gitt meg et spennende liv», var kommentaren til dette. Etter firebinds-verket om Ole Bull (2006-2012), kom «Jorden rundt med Ole Bull» (2012), et hendig konsentrat av Ole Bulls liv og virke som han skrev for ungdom sammen med sin kone Anne.

ENGASJERENDE FAMILIEHISTORIE: Harald Herresthal har skrevet bok basert på hans egen familiehistorie. Moren hans var en ung Narvik-jente som ble forelsket i en tysk militær-musiker, og bodde hos sine tyske svigerforeldre da Harald ble født i 1944.

MUSIKKHISTORIE FRA KRIGENS DAGER: Harald Herresthals siste bok er en studie av hvordan det nasjonal-sosialistiske regimet brukte tyske og norske sangere, musikere og komponister i propagandafremstøt og hvordan det norske musikklivet satte seg til motverge.

KOMPONISTER SOM BYGGET NORGE: Harald Herresthals bok handler om Ole Bulls betydning for Edvard Griegs kunstneriske utvikling og om de to komponistenes rolle som nasjonsbyggere.

BROBYGGER OG DØRÅPNER

Om Harald Herresthal kan det kanskje sies at han både har et norsk askeladdøye som betrakter de nære omgivelsene og et som tolker og ser med et kontinentalt oversiktsblikk. Et hovedemne hos Herresthal er beskrivelsen av spenningen mellom de innvandrete utenlandske musikere med sin europeiske kulturbakgrunn stilt overfor den nasjonale egenart de møter. Altså brobygging, med andre ord.

Et annet emne er døråpner. En liten bok med nettopp tittelen «Døråpneren» kom i 2012. Her beskrives både et langt vennskap mellom to «kruttønner», virtuosene Ole Bull og Franz Liszt, og hva de gjorde for å oppmuntre yngre, norske musikere. Igjen kommer hans målsetting tydelig frem i forordet: «*Ole Bull var en av 1800-tallets største fiolin-virtuoser. Gjennom sitt virke og sin posisjon inspirerte han andre norske musikere og forfattere til å skape kunst av internasjonalt format, og han ble en døråpner for norske musikere og komponister som ville nå utover Norges grenser med sin kunst.*»

Det samme sier han gjaldt klavervirtuosen Franz Liszt, som brukte sin posisjon til å hjelpe frem talenter fra land utenfor de etablerte musikknasjonene Italia, Frankrike og Tyskland. «*I likhet med Bull ble Liszt en døråpner for norske komponister*» skriver han.

Blant de største døråpnerne står for øvrig Herresthal selv med sitt utrettelige arbeid for norsk musikk og våre dagers norske komponister. Han har vært medarbeider for «Norsk Musikk-historie» i tre bind, vært bidragsyter til utgivelser av de to store internasjonale musikkleksika (det engelskspråklige «Grove» og «Die Musik in Geschichte und Gegenwart» –

hvor han hadde hovedansvaret for artiklene om norske komponister), skrevet artikler, holdt foredrag og vært utøvende musiker.

KULTURHISTORIKER, KIRKEMUSIKER OG KOMPONIST

Herresthal fikk erfaring som organist i flere menigheter før han begynte å arbeide ved Norges musikkhøyskole i 1973. I årene 1969-1988 var han musikkritiker for Aftenposten. Han har gitt ut flere bøker om norsk musikk på utenlandske forlag.

Kanskje er det flere som får åndenød når vi kommer til dette sitatet fra Norsk biografisk leksikon: «*Han har vært medlem av en rekke musikkutvalg innen Festspillene i Bergen, Kirkefestspillene i Kristiansand, Utenriksdepartementet og Norsk Kulturråd, og han arbeidet med flere nordiske og internasjonale konferanser, utstillinger og utgivelser.*»

Men kirkemusikeren, hvor ble det av ham? Jo, han var selvfølgelig der også. Han var med i utvalget for Norsk salmebok (1985), hvor åtte av hans melodier er med, blant annet til tekster av Eivind Skeie og Svein Ellingsen. Videre har han komponert melodier til salmer i finske, svenske, danske, tyske og amerikanske salme- og sangbøker og andre kirkesamfunns sangbøker. Norsk biografisk leksikon navngir bare to komposisjoner; *Brenn, hjerte, brenn* (1979) og *Alle store har vært små* (1986).

Om hvordan og hvorfor han begynte å komponere forteller Herresthal i et intervju i forbindelse med 70-årsdagen. Da sønnen Peter skulle få sin fireårsbok, syntes ikke faren melodiene til barnesalmene var noe særlig. «*Jeg tenkte: Hvorfor ikke lage proffe melodier også til barn? Som også*

kan synges av voksne? Det var slik jeg startet å komponere» (Vårt Land 17. januar 2014).

På spørsmål om hvorfor han valgte å utdanne seg til kirke- musiker, fortalte han at han hadde vært med i ungdoms- arbeidet i en menighet hvor hans onkel Per Nordsjø var prest: «*Han trengte noen til å spille orgel. Det var morsommere å lede an på orgelet enn å telle takter i et orkester*».

Men for å vende tilbake til forfatteren, så har han, ifølge Norsk biografisk leksikon, skrevet «*flere viktige oversikts- artikler om et emne der den norske litteraturen har vært meget sparsom, samlet i Koralen og salmesangens historie i boken En ny sang for Herren*». Og selvfølgelig har han skrevet om andre norske kirkemusikere: Conrad Baden, Arild Sandvold, Egil Hovland og Knut Nystedt. Og ja, i 2007 ga han ut «Musikkens verden. Den klassiske musikkens historie» på over 600 sider. Der er han eneforfatter.

EN TSJEKKER I NORSK MUSIKKLIV

Herresthal har også gitt flere bidrag til Trolldhaugens skrift- serie. Her skal bare nevnes artikkelen «Ferdinand Schediwy og tsjekkere i norsk musikkliv», fordi den behandler et av de motivene han er mest opptatt av, nemlig møtet mellom ulike kulturer og bygging av nasjonal identitet.

Schediwy kom til Bergen hvor han ble konstituert som byens siste stadsmusikant i 1837. Senere ble han kantor og dom- organist, og fra 1850 også musikk lærer på Tanks skole – hvor Edvard Grieg ble en av hans elever.

Dessverre er det ikke plass til å fortelle alle de morsomme anekdotene som Herresthal gjengir om originalen Schediwy. Men avslutningen formulerer kort og greit et av hoved- motivene til Herresthal:

«*Musikere fra Böhmen og Mähren kom fra land der musikken allerede spilte en rolle i den nasjonale identitets- utviklingen. Både direkte og indirekte kom de til å virke inspirerende på de norske komponistene. Arthur Reicha påvirket Waldemar Thrane, og i Bergen dannet innsatsen til Carl Scharr og Ferdinand Schediwy på hver sin måte utgangspunktet for Edvard Griegs nasjonale oppgave – å virkelig forløse den norske tonen*».

«EN FAMILIE I HJERTET AV EUROPA»

Den boken av Herresthal som vil være av videst og mest generell interesse er etter min mening «Min mor valgte meg. Et krigsbarns familiehistorie». I et intervju til 70-årsdagen i 2014 uttalte han at han hadde lenge hatt lyst å skrive historien om den unge norske jenten fra Narvik og den tyske militærmusikeren som forelsket seg og som ventet barn, med alle de komplikasjoner det både følelsesmessig og praktisk innebar i den tiden.

Dette er ikke bare en bok om livslang kjærlighet, det er en mye videre slekts- og kulturhistorie. Første kapittel er kalt «Herresthal. En familie i hjertet av Europa». Her forteller han om faren, Heinz, som var en kjent restaurantmusiker i mellomkrigstidens Tyskland. Så går boken over til å omtale slekten til moren, Bjørg, født Nordsjø, som var lillesøsteren til den kjente sangeren Egil Nordsjø.

Boken har med mye om musikklivet i Narvik – foruten

krigshistorie fra «innsiden» både i Norge og senere i Tysk- land, da Bjørg måtte reise dit for å bo hos sine svigerforeldre hvor Harald ble født i 1944.

Begge Bjørgs foreldre var lærere og svært aktive i byens musikkliv. Peter Nordsjø hadde dannet et guttekor som ble berømt, men han kritiserte nazistenes nyordninger i skole- verket så skarpt at han ble forvist fra byen. Mens han var borte, utviklet kjærlighetsforholdet seg mellom yngste- datteren Bjørg og Heinz Herresthal.

BLE GIFT UTEN FREMMØTE

Heinz ville gifte seg med Bjørg, men Wehrmachts forordninger tillot ikke ekteskap med utenlandske kvinner så lenge krigen pågikk, uten etter helt spesiell søknad hvis det dreide seg om «rasemessig beslektede personer». En slik søknad ble endelig sendt til Hitlers kontor i Berlin og innvilget for Heinz' ved- kommende. Men da Heinz skrev til Bjørgs far og ba om hans datters hånd, var svaret «kun over mitt lik».

Det ble bestemt at den beste løsningen ville være at den snaut 20 år gamle gravide Bjørg skulle foreta den lange, kronglete, og farefulle reisen til sine tilkommende svigerforeldre i Tysk- land. Hun ble tatt godt imot av Heinz' familie, og så begynte tilpassingen til en helt fremmed tilværelse. Selve «fjærgifter- målet» er så pass sært at Harald skal få fortelle om det selv:

«*Heinz hadde nesten begynt å oppgi håpet om at ekteskapet med Bjørg skulle gå i orden. Det var gått fem måneder siden Bjørg hadde født ham en sønn, og han hørte fortsatt ingen- ting. Men da han minst ventet det, kom beskjeden: 'De skal bli gift i dag' sa major Hesse om morgenen den 14. juni 1944. Heinz fikk beskjed om å stille opp på militærkontoret i full uniform, med stålhjelm og nypussede støvler (...) Ved fremmøtet ringte majoren til Stadesamt i Heddesdorf. Deretter måtte Heinz underskrive et papir, og så var ekte- skapet inngått. Senere fikk Heinz vite at Bjørg overhodet ikke hadde vært til stede på kontoret i Heddersdorf under seansen. Alt var gått så fort at han nesten var sikker på at hun ikke hadde fått vite at hun var blitt gift før flere dager senere*».

KOM TIL NORGE I 1956

Boken er velskrevet og interessant og varmt anbefalt fordi den ikke bare er en familiehistorie, men musikkhistorie og en beskrivelse av krigsårene og de problematiske etterkrigsårene sett både fra norsk og tysk side.

Harald Herresthal slutter boken med året 1956 (det var mor- faren som valgte et norsk kongenavn til gutten, så familien ble forsonet til slutt). Han flyttet med foreldrene til Norge i 1956, der Heinz fortsatte sitt virke som musiker og musikk- pedagog i Vestfossen hvor de slo seg ned.

For enkelte mennesker later døgnet til å ha mer enn 24 timer. Herresthal har tydelig vist at han ikke bare har arvet begge foreldrenes musikalske gener i rikelig monn, men også de to slektenes store arbeidskapasitet.

I eventyret klarte Askeladden å målbinde prinsessen. Ingen har imidlertid klart å målbinde Herresthal. Så sent som i mai 2019 kom hans nyeste bok «Propaganda og motstand. Musikklivet i Oslo 1940-1945».

Glimt fra bibelhistorien

Hvem var Moses?

«Loven ble gitt ved Moses, nåden og sannheten kom ved Jesus Kristus.» (Joh. 1,17). Denne kontrasten finner vi gjennom hele Det nye testamentet. Moses var den store troshelten i Det gamle testamentet, men i Det nye testamentet overstråles han av Jesus, Guds endegyldige representant.

TEKST: ROLF RASMUSSEN, SENIORPREST I ÅSANE MENIGHET

JESUS, MOSES OG ELIA: Peter hadde med egne øyne sett Moses og Elia møte Jesus på forklarelsens fjell. (Illustrasjon: Maleri fra 1865 av Carl Bloch).

Moses var født hebreer, men vokste opp ved Faraos hoff som pleiesønn for Faraos datter. I voksen alder ser han sitt folks utsatte situasjon, og i solidaritet foretar han et drap på en egypter som plager en israelitt. Dermed må han rømme fra landet, og drar helt til Midjan ved Akaba-bukten. Her treffer han presten Jetro, som blir svigerfaren hans.

Mens han passer Jetros småfe, får han se et merkelig syn: en tornebusk som

brenner, uten å brenne opp. Da han går nærmere, kommer en stemme ut av busken som sier: «Kom ikke nærmere! Ta dine sko av deg! For det stedet du står på, er hellig grunn» (2. Mos. 3,4). Så sa Herren: «Jeg er din fars Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud» (2. Mos. 3,5). Moses får så oppdraget å føre Israelsfolket ut av Egypt, og får gå i et nytt navn: «Gud svarte Moses: «Jeg er den jeg er. Slik skal du svare israelittene: 'Jeg er' har sendt meg til dere» (2 Mos. 3,14)

Moses har først lite hell med å spørre Farao. Etter mange forespørsler der Farao stadig nekter folket å dra (Egyptens syv plager) kommer folket endelig av gårde. Farao angrer nok en gang på at han har tillatt dette, og drar etter med sin hær. Ved bredden av Sivsjøen når de igjen israelittene, som synes fortapt.

Men Moses får beskjed om å rekke sin hånd ut over sjøen, og underet skjer: vannet viker unna, og folket kan unnsnippe ved å gå på bunnen. Da egypternes hær forsøker å følge etter dem, slår vannet tilbake og drukner alle. Israelittene er reddet. Det glemte de aldri; det gikk inn i deres kollektive minne: Gud reddet dem ved hjelp av det Moses gjorde.

Da de nådde fjellet der Moses hadde fått sitt kall, sluttet folket en pakt med Gud. Moses tok imot de ti Lovens bud, og folket erklærte at de ville holde dem. Med blodet av okser skvettet på alteret og på folket ble pakten sluttet. Men det varte ikke lenge før folket viste seg å være en vrangvillig

størrelse. Mens Moses var på fjellet samlet de inn gullet sitt, smeltet det om, laget en gullkalv og tilba den.

Moses ble rasende da han kom ned og fikk se dansen rundt gullkalven. Gud var også skuffet, og lurte på om han måtte begynne med et nytt folk, som kunne ha Moses til stamfar. Nei, sa Moses, det må du ikke gjøre – da vil hele underet ditt ved Sivsjøen se ut som en meningsløshet (2. Mos. 32,7-14). Dermed ble folket reddet igjen, denne gang på Moses' bønn.

Det skulle ikke mangle på vanskelige episoder gjennom ørkenvandringen. Hvor skulle de få mat fra? Gud ordnet med en slags spiselig dugg som kom hver natt. De kalte det for «Hva er det?» (Ma nah?). Det mettet, men var ensformig kost. Hva med vann på ørkenferden? Moses måtte kalle frem det skjulte grunnvannet fra klippene med sin stav.

Når vandringen dro ut i årevis, var det mange som begynte å lengte tilbake til Egypt – der hadde de i alle fall hatt mat og drikke, selv om de var egypternes slaver. Da var Moses mang en gang like ved å gi opp (4. Mos. 11,10-15). Men Gud sørget for kjøtt i form av vaktler som fløy til leiren i store flokker, så de kom seg videre.

Og da Aron og Mirjam, bror og søster til Moses, våget å kritisere ham, ga Gud dem svar på tiltale: «Slik er det ikke med min tjener Moses. I hele mitt hus er han den mest betrodde. Ansikt til ansikt snakker jeg med ham, i klare syn, ikke i gåter, Herrens skikkelse ser han. Hvorfor var dere ikke redde for å ta til orde mot min tjener Moses?» (4. Mos. 12,7-8).

vMot slutten av vandringen (og sitt liv) kom Moses med en merkelig profeti: En gang skulle Gud igjen løfte opp en profet som skulle være like stor som Moses (5. Mos. 18,15-19). Selv fikk han ikke komme inn i det lovede land; han døde utenfor, i landet Moab. Men folket glemte aldri denne profetien.

Da døperen Johannes sto frem, var dette et av spørsmålene han fikk: Er du Profeten? (Joh. 1,21) Men det nektet han. Peter derimot visste bedre: Dette handlet om Jesus! (Apgj. 3,20-26). For Peter hadde med egne øyne sett Moses og Elia møte Jesus på forklarelsens fjell: «Seks dager senere tok Jesus med seg Peter, Jakob og hans bror Johannes og førte dem opp på et høyt fjell, hvor de var alene. Da ble han forvandlet for øynene på dem. Ansiktet hans skinte som solen, og klærne ble hvite som lyset. Og se, Moses og Elia viste seg for dem og snakket med ham» (Matt. 17,1-3, se også 2. Peter 1,16-18).

Og Hebreerbrevet slår fast det som ble kirkens konklusjon: Moses var en stor og tro tjener for Gud – men Jesus var Gud selv, så lovprisningen hørte ham til (Hebr. 3,1-6).

Stykket er en forkortet/tilpasset versjon av seniorprest Rolf Armand Rasmussens foredrag på Rasteplass høsten 2019.

Tillit, trygghet og troen på det gode

Jeg hørte forleden at Norge ligger på verdenstoppen når det gjelder det å ha tillit til hverandre. En flott topp å havne på – og virkelig noe å leve opp til.

TEKST OG FOTO: THRUDE DEISZ

TILLIT OG TRYGGHET: Bildet er fra sommeren 2000, og viser skribentens barnebarn Håkon sammen med hunden Zana. (Foto: Thrude Deisz).

Dette med tilliten gjelder ikke bare i forholdet til familie, venner og naboen – vi har så menn tillit til våre medmennesker generelt: våre idrettsfolk doper seg ikke, politiet er ikke korrumpert, og folk flest lar seg ikke bestikke.

Nordmenn er tidligere rangert blant de lykkeligste i verden. Lykke og tillit er antakelig horn på samme bukken – i alle fall er det slett ikke utenkelig at det ene er en følge av det andre, uansett hvordan man snur på det. Men – uten å hovere – vi har vel alltid hatt en slags idé om at vi tilhører et ærlig folkeferd. Til å stole på. Som stiller opp.

Kanskje har vi tatt det som en selvfølge, fordi det var en del av barnelærdommen – noe vi er oppdratt til og har hatt gode erfaringer med, og som har gitt oss trygghet og god ballast i livet. Jeg tror at det er denne arven fra våre forfedre, som tross tøffe levevilkår og lange arbeidsdager likevel hadde overskudd til å være tydelige; lære oss forskjell på rett og galt, høviskhet og folkeskikk – den har definitivt vært med på å skape våre idealer, og gjort landet vårt til det det er i dag.

Håvamål har faktisk også en rekke gode råd for mellommenneskelig atferd, men fremfor alt er «De ti bud» glimrende

leveregler for oss, den gang som nå – og enten man er en kristen eller ikke.

Det var i 60-årene. Vi hadde besøk av et eldre amerikansk ektepar jeg var blitt kjent med på «Gamle Bergen» året før. De hadde vært en tur til byen på egenhånd, og kom tilbake aldeles fortvilet og uten lommebok. Politiets hittegodsavdeling ble fluksens kontaktet. Etter litt venting kunne en fornøyd stemme fortelle at jo, de nettopp hadde fått inn en lommebok. Den hadde ligget på en benk i Byparken. Lommeboken ble hentet, og ikke en krone manglet.

Våre overveldete gjester vekslet mellom vantro, voldsom begeistring og dyp takknemlighet. De var forvisset om at noe lignende aldri kunne ha skjedd i noe annet land i verden.

Før het det jo at «et ord er et ord og en mann er en mann». Det er heller ikke så lenge siden man sa at et muntlig løfte er like bindende som et skriftlig. Juridisk gjelder ikke det lenger.

Det hevdes også at vi er verdens mest naive folkeferd. Kanskje det er en luksus vi kan tillate oss fordi vi har anledning til det? Men blir man lurt mange ganger så gjør det noe med oss.

Likevel tror jeg at folk stort sett er ærlige og vil hverandre vel. De fleste erfarer at vi kommer lenger med positiv og vennlig imøtekommenhet enn kjølig avmålt, forutinntatthet og mistro.

Dessuten er det å kunne stole på noen og bli stolt på dyrebare gaver fra oven. Så er det en desto større ugjerning å foreta seg noe som ødelegger tilliten.

Barn er i utgangspunktet tillitsfulle. De stoler betingelsesløst på dem de er glade i. Jeg har alltid trodd det er derfor det heter at vi må bli som et lite barn igjen for å komme inn i Guds rike, det vil si for å tro.

Påskevandring på Korsets veg

JESUS DØR PÅ KORSET: De talende uttrykkene på skulpturene gjør dette spesielt gripende å se på.

Gozo har en attraksjon du ikke finner omtalt i guidebøker. Merkelig egentlig, da dette er en tur i motbakke som jeg for min del ikke glemmer.

TEKST OG FOTO: ANNE TAFJORD-KIRKEBØ

Malta og Gozo – de to største øyene i øyrepublikken Malta – har svært mange kirker og såkalt hellige steder. Flere enn noe annet land per kvadratkilometer har jeg lest. Under et besøk her er besøk i kirker og katedraler så absolutt et must. Vakre er de, enorme er de også, mange av dem.

Det er under et besøk på Gozo i en av de største, Ta' Pinu, at vi kommer over en liten veg som ikke sto i guideboken. Det er korsets veg, «via crucis». Vi var med et vennepar, og som alle som har reist sammen med venner vet, så er en ikke alltid helt enige i hva en skal bruke mest tid på. Derfor var det litt vanskelig da vi begynte å gå denne smale vegen, en slags kjerreveg, for å få bedre utsikt over Gozo, for den gikk i høyden, opp mot et lite fjellplatå.

Alle ønsket utsikten, men var det for langt å gå, og ble det for tøft i solen? Vi hadde allerede sett de første statuene og hadde veldig lyst til å vite hva dette var og hvor det endte, så vi ble nok litt vel ivrige til å fremme vårt syn: dette må vi se! Det gjorde vi, men kunne ikke bruke så mye tid her som vi skulle ønsket.

I disse kalde hvite statuene trer selve handlingen frem. De nedlatende og spottende romerske soldatene. Jesus med tornekrone og skiltet «Jødenes konge» rundt halsen. Jeg ser hendene som spikres fast. Jeg ser handlingen utføres. Og det gjør så vondt.

Det lille fjellet – det er jo ikke høye fjell på Gozo – var mer en ås som besto av kalkstein, til dels lite omdannet enkelte steder. Vi fant ofte fossiler som vi lett kunne se hva var. På vegen opp til dette platået slynget kjerrevegen seg rundt åsen til den nådde toppen som var helt flat. Utsikten var enorm! I midten av platået var det bygget et amfiteater som blir brukt under kirkelige arrangementer. Her var det nærmest som et stort alter som svevde over og holdt det under oppsyn.

STERKE FØLELSER

Det er bratt å gå. Det er varmt. Vi ser at statuene har tall og et lite skilt med en kort tekst på maltesisk. Statuene er høye – tre ganger høyere enn oss, minst. De består av to til seks personer etter motiv. De er enkle. Ved første øyekast ikke så spesielle. Ved nærmere ettersyn ser vi at de uttrykker følelser. Sterke følelser på godt og vondt.

Vi går og går. Vi tar bilder. Vi skjønner ikke teksten på statuene, men aner hva det er. Vi ser Jesus i Getsemane, under det siste måltidet, sammen med disiplene, med Maria. Etter hvert går det opp for oss at det er påskens budskap vi ser. Eller rettere, statuene viser det som skjer, i den rekkefølgen det skjer. I landskapet. Som regel på siden og over vegen slik at vi ser opp på dem.

Statuene er plassert i naturen, ingenting er endret for at de skal se penere ut. Her er stein, kaktus og nakent landskap. Solsvidd. Tørt. Er det stor kunst det vi ser? Vi vet ikke. Vi har sett så mye; gullkledde overdådige skulpturer, malerier og innredning i de mange kirker vi har besøkt. Vakkert, å ja. Rører det oss, beveger det oss? Ikke egentlig. Det er for voldsomt. Iblant nesten på grensen til det vulgære i all sin overdådige prakt.

På denne vegen, i solsteiken – marmoren skinner så det gjør vondt i øynene – her skjer det noe. Om du aksepterer påskens innhold: Ja. Jeg ser hva som skjedde, hva som bokstavelig talt skjedde. I disse kalde hvite statuene trer selve handlingen frem. De nedlatende og spottende romerske soldatene. Jesus med torne-kronen og skiltet «Jødernes konge» rundt halsen. Jeg ser hendene som spikres fast. Jeg ser handlingen utføres. Og det gjør så vondt. Jeg ser kvinnene ved graven. Så dødt, så trist. En av dem tankefull. To som forsøker å trøste hverandre. Dette er graven. Dette er døden. Dette er håpløsheten i all sin gru.

FRA GRAVEN TIL OPPSTANDELSEN

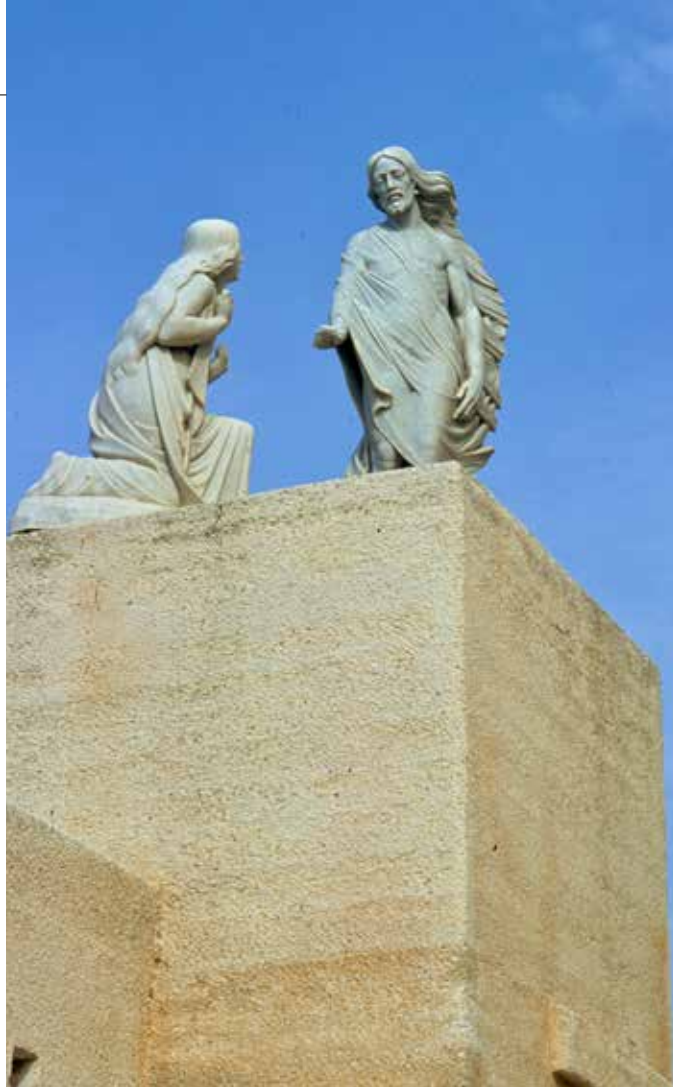
Vi er oppe. Toppen av åsen gir oss en eventyrlig utsikt. Skilt nr. 14, på statuen «Fra graven til oppstandelsen», den ruver over platået, over amfiteateret. Det er påskedag. Det er noe opphøyet over det, der statuen nesten flyter over alt det som er skjedd før. Hvordan skulptør Alfred Camilleri Cauchi har klart å få frem disse følelsene i den kalde marmoren! Bildene gjør at jeg kan se på dem nøye. Kjenne på det som skjedde.

For meg har denne vegen kommet tilbake i minnet mange ganger. Dette var egentlig første gang det virkelig gikk opp for meg hvor forferdelig det var, det som skjedde. For dem som deltok, men ikke hadde regien. Hvor smertefullt det var. Så uendelig trist og uforståelig for dem som ble direkte berørt den gangen.

Og jeg tenker – er det fordi jeg ikke tar meg tid til å ta det inn over meg? I hjertet mitt, i tankene mine? Kan påskemorgen bli riktig det, påskemorgen!, om jeg ikke tar dette inn over meg som noe som faktisk skjedde? Korsets veg skjer ikke bare – lever ikke bare – i Bibelen. Den er faktisk en veg jeg kan gå.

ET STED FOR ENIGHET OG BØNN

Senere har jeg funnet ut at statuene er laget i hvit carraramarmor og ble plassert her tidlig på 1980-tallet. De er laget i Italias «Lille Athen», Pietra Santa. Denne lille byen i Toscana har svært mange statuer i marmor og bronse, derav kallenavnet. Statuene er basert på Alfred Camilleri Cauchis

OPPSTANDELSEN: Jesu' uttrykk er så fylt av smerte og kjærlighet at jeg fortsatt gripes av det, selv om det er flere år siden jeg besøkte Gozo.

design. De er 14 i alt, statuer som synliggjør påskens budskap like fra nattverdsmåltidet. På platået, på toppen, over amfiteateret, viser den siste statuen Jesu himmelfart.

En søndag hver påske arrangeres en pilgrimstur til Korsets veg. Den foregår i skumringstimen; gammel og ung går med lys og lykter opp til toppen. Stemningen er magisk, selvsagt, på grunn av temaet, men du får nok også en utrolig fin opplevelse av stedet og landskapet rundt denne kvelden.

Hvordan ble denne vegen til? Ifølge de lokale bodde det en hellig mann, Frangisk Portelli fra Gharb her på slutten av 1800-tallet. Han hevdet at han en dag hørte stemmen til Jomfru Maria komme fra bak et bilde av henne i kirken sin. Hun ba ham om å tilbe henne ved å gjøre en pilgrimsvandring. På slutten av 2. verdenskrig begynte tilhengere å foreta pilgrimsvandring opp denne åssiden som et tegn på bot og anger. Stien ble til som en Korsets veg for pilgrimer.

Etter at vi var her er det kommet til en hage: Gholja Ta' Ghammar. Den skal symbolisere og være et sted for enighet og bønn, særlig i forbindelse med påsken. Denne bibelske hagen har endemiske trær, det vil si trær som finnes på Gozo, som granatepletrær, sypresser og tamarisk. En ny del av hagen ble nylig innviet som Fredshage. Den består av 50 oliventrær. Dette treet symboliserer fred. Det hevdes at flere av trærne i Getsemanehagen (fra hebraisk «gat shemanim», som betyr «oljepresse») i Jerusalem kan dateres til Jesu tid.

VI TRENGER FRIVILLIGE.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg? Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser på telefon og internett, likevel er det en av tre som ikke får svar.

Les mer og meld din interesse på kirkens-sos.no

Å snakke med folk om livet gir mening.

Åsane Senter • Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPE BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

Tlf. 55 25 10 20

www.eidsvaagauto.no - Følg oss på Facebook

MECA CAR SERVICE
GODKJENT VERKSTED

ADVOKATGRUPPEN BERGEN

• Arv/gaver • Familie • Ektepakter • Samliv
• Kontrakter • Kjøp/salg • Trafikk- og transportrett.

15 prosent rabatt til nye klienter fra Arna, Åsane og Osterøy! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen • Telefon: 920 41950
E-post: bernhard.hauge@agbergen.no • www.agbergen.no

Rolf's Matbu og Selskapsservice

EIDSVÅG I ÅSANE • 29 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 901 58 960 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet
Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver
Barnerett
Familierett
- sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
- bolig/hytte

Littleåsvg. 49, 5132 Nyborg.
Inng. C, 3. etg. (Bergen Kontorhotell)

Tlf.: 55 18 86 00
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

JC INTERIØR

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

LENE BJERRE DESIGN

Hellige ullklær til hele familien får du på **Janus Kultursenter**, Espeland eller på nett: www.janus.no

JANUS
NORWAY
since 1895

Foto: Lukas Kaffer

PÅSKE

Budskap om frelse
nytt liv og glede.
Himmelens Herre
som er til stede.

Nattverd og dåp
gir oss nytt håp.
Herlig er livet
som er oss givet.

Knopper som brister
frø som gror,
naturen som våkner
til liv på jord.

MARIANNE HÆGGLUND

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl. 12-14.00
v/Lærerhøyskolen på Breistein, Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70 • www.thk.no

Det er ingen selvfølge at noen ordner bursdagsgave

Tusenvis av barn i Norge opplever at det knytter seg i magen hver dag.

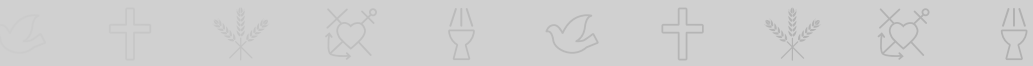
Vil du hjelpe familier som sliter med alkohol- og rusproblemer?

Send VIPPS til 13130 (valgfritt beløp)

Send SMS "BK VENN" til 2210 (kr. 100)

Jeg har funnet ro, hvile og trygghet

Jeg har ikke alltid vært det jeg vil kalle en kristen. Jeg har vokst opp i en familie med tradisjonell tilnærming til kirken, hvor dåp, konfirmasjon og kirkebryllup er kirkelige tradisjoner.

AV KRISTIN HAUKAAS

Kristin Haukaas (foto: Privat).

Joda, jeg erindrer å ha vært innom søndags-skolen noen ganger på 80-tallet og jeg er konfirmert i Arna kirke, men jeg identifiserte meg ikke som kristen i barndoms- og ungdomsårene.

Så hvorfor ble jeg plutselig kristen? Jeg har alltid vært søkende og nysgjerrig, og har vært innom mange forskjellige miljøer, uten at jeg fant det jeg lette etter. Jeg levde med en rastløshet og et savn etter noe jeg ikke kjente.

Mer eller mindre bevisst begynte jeg på et tidspunkt å snakke med Gud, jeg begynte å be. Fra å be stille og alene før natten kommer, til å velge å engasjere meg i en kristen menighet, er det en vei å gå. Etter noen runder med meg selv endte jeg opp i Arna menighet.

Jeg kom alene til gudstjeneste, men gikk derfra med mange nye venner. Venner i forskjellige aldre og livssituasjoner. Det vi har til felles er at vi bygger livene våre på en kristen tro. I troen på en levende Jesus har jeg funnet ro, hvile og trygghet. Det er godt å kjenne på at det ikke er jeg som skal vite, kontrollere og ordne alt, men jeg skal la Hans vilje skje.

I det daglige er Guds ord viktig for meg, som veileder og støtte-spiller. Jo mer jeg leser i Bibelen, jo mer faller bitene på plass. Det oppleves meningsfullt og er et godt grunnlag for livet mitt.

Avslutningsvis vil jeg dele et bibelord som er spesielt viktig for meg: «*Et nytt bud gir jeg dere: Dere skal elske hverandre! Som jeg har elsket dere, skal dere elske hverandre*» (Joh.13:34). Jeg har veldig tro på at vi ved å følge dette budet kan få en bedre verden.

Soon and very soon

Det var planlagt gospelgudstjeneste og konsert i Arna kyrkje 26. april. Denne er no utsett til hausten.

Då vil vi få høyra musikk av 30 korsongarar saman med solisten Arne Pareli og dyktige profesjonelle muskarar, presenterer eit variert gospelprogram i samband med kulturdagane. I dette prosjektet vert arven etter Andraé Crouch ført vidare.

Vi får høyre musikk av mellom andre: Kirk Franklin, Tore Aas (Oslo Gospel Choir) og Terje Kleppe (Gospelcompagniet), i tillegg til musikk av Andraé Crouch sjølv.

Medverkande er prosjektkorsongarar frå Arna, Vaksdal og Eikelandsosen. Muskarar er Sigmund Vik (bass), Sigurd Steinkopf (trommer) og Simen Walle (gitar). Olav Arne Steinkopf er pianist, bandleiar og korinstruktør. Dirigent på konsertane er Tone Synnøve Øygard Steinkopf.

Gjester som ikkje reiser

Papirlause flyktingar har ikkje opphaldsløyve i Noreg. Dei har fått avslag på asylsøknadane sine. Men dei oppheld seg her likevel.

TEKST: DIAKON MARIT BJØRSVIK

Papirlaus flykting. Smak på ordet! Kva for assosiasjonar gjev det? Kjenner du til definisjonen av ordet, eller er det som du blir introdusert for ei framand verd? Vaknar empatien til liv, eller vekker heile ordet anstøt?

Historiene til dei som er papirlause, er ulike. Dette kan gjere det krevjande å sjå på det heilt «svart-kvitt». Det er ikkje nødvendigvis slik at det anten er dei som har gjort urett mot samfunnet, eller at det er heilt motsett. Kanskje er sanninga meir nyansert, og ein må sjå kvar sak for seg.

Uansett kva ein landar på av synspunkt i forhold til denne gruppa, er dei likevel MENNESKE. Denne verdien kan vi ikkje ta frå dei. Difor blir det veldig feil å oversjå denne gruppa i årevis (fleire har budd her 10-20 år). Dei har fysiske, praktiske og mentale behov, dei som oss andre.

Er det riktig å presse dei mest mogleg over eit langt tidsrom for at dei skal få minst mogleg ut av livet? For det er dette som skjer. Her har vi som kyrkje og samfunn eit val. Om vi meiner at menneskeverdet er ukrenkeleg, må også desse menneska inkluderas i neste-kjærleik.

Jesus måtte ta krossen sin opp for å berge alle menneske. Som etterfyljarar av Han må vi kanskje tole å «bere krossen vår» i nauda for andre. Sjølv om det kostar. Kanskje fell populariteten vår, og vi blir nedsnakka. Å stå opp for det svakaste leddet kan gå ut over vår eigen komfort.

Mange papirlause er sterkt truande. Dei fastar og ber om utfriing ifrå vanskelege kår. Om dei ikkje ser håp i dette livet, ser dei si von i KRISTUS. Det er eit sterkt vitnesbyrd frå dei som har aller minst i samfunnet vårt, samfunnet som dei eigentleg ikkje tilhøyrer.

Merknad: Eg gav spalta mi til Marit denne gongen; eg visste ho kunne skriva dette betre enn eg. Ingvær Fløysvik

Open kyrkje i Ytre Arna

Kvar onsdag kl. 11.30-14.00 er Ytre Arna kyrkje open. Du kan koma inn og setja deg ei stund for deg sjølv, eller tenna eit lys, eller stoppa og sjå på altarmotivet, eller berre rusla roleg rundt.

Kontoret i Ytre Arna kyrkjelydshus er ope onsdagar kl. 11.00-14.00. Oftast vil det vera trusopplæraren vår, Marianne Vevle Hjortland, som møter deg om du stikk nasen inn der. Er du heldig, vil nasen òg kjenna lukta av kaffi.

SLEKTERS GANG

Døypte:

ARNA SOKN

26.01.2020 NIKOLAI HJORTLAND CLAUSSEN
26.01.2020 EVEN BORGE JOENSEN
26.01.2020 LARS SKJOLDAL KOLLTVEIT
26.01.2020 WILLIAM SOLBERG SKÅLVEIK
16.02.2020 LEO EVENSEN NILSEN
16.02.2020 MALIN ELISABETH HAUGE REISTAD
23.02.2020 NOAH LIDTUN
29.02.2020 BRAGE FRAMNES

YTRE ARNA SOKN

16.02.2020 LEO EVENSEN NILSEN (ARNA KYRKJE)

Vigde:

29.02.2020 JOHANNES GROV FRAMNES
OG CARINA THUNESTVEDT

Døde:

ARNA SOKN

Gravferd:

23.01.2020 ASLAUG HERLAND
24.01.2020 DAGNY MARIE JØRGENSEN
24.01.2020 ODD ELLINGSEN
28.01.2020 ODD VIDAR NOTNÆS
28.01.2020 ASTRID TOMINE LARSEN
28.01.2020 ASLAUG OLSNES
31.01.2020 GERD TURID POLDEN ANDERSEN
04.02.2020 BJØRN UTKILEN
07.02.2020 RIGMOR KITTY BORGE
11.02.2020 EGIL STEINAR YTRE-ARNE
18.02.2020 MARTA DORTEA HANSEN
21.02.2020 KARI DOLVIK
21.02.2020 BRITH ROLLAND
25.02.2020 REIDUN DAHL
28.02.2020 REIDAR MARTIN HAUSVIK
06.03.2020 LIV IDA ESPEDAL

YTRE ARNA SOKN

21.01.2020 SOLVEIG SONGSTAD (TAKVAM KAPELL)
31.01.2020 ÅSE MELBØE (ÅSANE GAMLE KIRKE)
07.02.2020 ERLING ANDREASSEN
03.03.2020 ELSE MARGRETHE SOLSVIK
05.03.2020 SISSEL OSLAND (ÅSANE GAMLE KIRKE)

Takk

Me takkar hjarteleg for gåvene som kom inn til minne om Kari Dolvik.

Venleg helsing Arna seniorsenter

Velkommen til kyrkje

NB: Fleire gudstenester kan bli avlyst på grunn av spreinga av koronaviruset. Vi oppfordrar difor alle til å følge med både på offentlege kunngjeringar og kyrkjelydens eiga nettside og Facebook-side.

05.04.2020

Palmesundag - Joh 12,12-24

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Nattverd. Takkoffer til KFUK-KFUM Bjørgvin.

09.04.2020

Skjærtorsdag - Matt 26,17-30

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd. Takkoffer til NLA Høgskolen.

Arna kyrkje kl. 18.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

10.04.2020

Langfredag - Mark 14,26-15,37

Arna kyrkje kl. 11.00:

Langfredagsgudsteneste. Ingvar Fløysvik.

Ytre Arna kyrkje kl. 17.00: Langfredagsgudsteneste. Ingvar Fløysvik.

12.04.2020

Påskedag - Luk 24,1-9

Arna kyrkje kl. 11.00: Høgtidsgudsteneste. Kristin Hjertaker. Dåp, nattverd. Takkoffer til Det norske misjonsselskap.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00:

Høgtidsgudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp, nattverd. Takkoffer til misjonsprosjektet China Lutheran Seminary.

13.04.2020

2. påskedag - Luk 24,13-35

Betania bedehus, Lone kl. 11.00:

Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Nattverd.

15.04.2020

Onsdag etter påskedag

Arna kyrkje kl. 19.00: Klubbgudsteneste. Kristin Hjertaker.

19.04.2020

2. søndag i påsketida - Joh 21,1-14

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Dåp, nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden. Sundagsklubben.

26.04.2020

3. søndag i påsketida - Joh 10,11-18

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste.

Øystein Skauge. Dåp, nattverd. Takkoffer til Kirkens bymisjon.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Ytre Arna vokal. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

01.05.2020

1. mai - Luk 6,31-36

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Ytre Arna barnevokal. Dåp. Takkoffer til Tore Eikelands legat.

03.05.2020

4. søndag i påsketida - Joh 16,16-22

Arna kyrkje kl. 10.30: Gudsteneste.

Kristin Hjertaker. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

Arna kyrkje kl. 12.45: Gudsteneste.

Kristin Hjertaker. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Ytre Arna vokal. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

09.05.2020

Laurdag etter 4. søndag i påsketida

Arna kyrkje kl. 10.30: Gudsteneste.

Kristin Hjertaker. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

Arna kyrkje kl. 12.45: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

10.05.2020

5. søndag i påsketida - Joh 15,1-8

Arna kyrkje kl. 10.30: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

Arna kyrkje kl. 12.45: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden

17.05.2020

17. mai - Salme 127,1-3

Arna kyrkje kl. 11.30: Gudsteneste.

Kristin Hjertaker. Takkoffer til Søndagsskolen, Bergen krins.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Takkoffer til Kristent interkulturelt arbeid.

21.05.2020

Kristi himmelfartsdag - Mark 16,19-20

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste.

Øystein Skauge. Takkoffer til Oase.

24.05.2020

Sundag før pinse - Joh 15,26-27

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste.

Ingvar Fløysvik. Dåp, nattverd. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden.

27.05.2020

Onsdag etter søndag før pinse

Arna kyrkje kl. 19.00: Klubbgudsteneste.

Ingvar Fløysvik.

31.05.2020

Pinsedag - Joh 20,19-23

Arna kyrkje kl. 11.00: Høgtidsgudsteneste.

Kristin Hjertaker. Dåp, Nattverd. Takkoffer til IKO-Kirkelig pedagogisk senter.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00:

Høgtidsgudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp, nattverd. Takkoffer til Nordhordland Indremisjon.

01.06.2020

2. Pinsedag - Joh 16,5-11

Redningshytta, Gullfjellet kl. 12.00:

Gudsteneste. Kristin Hjertaker.

Ytre Arna kyrkje kl. 19.00: Internasjonal gudsteneste. Ingvar Fløysvik.

07.06.2020

Treeiningssundag - Matt 28,16-20

Bjørnarhallen kl. 11.00: Felles

gudsteneste. Viggo Klausen.

14.06.2020

2. søndag i treeiningstida - Matt 3,11-12

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Kristin Hjertaker. Dåp, nattverd. Takkoffer til Institutt for sjelesorg - Modum bad. Sundagsklubben.

Ytre Arna kyrkje kl. 11.00:

Familiiegudsteneste. Tårnagentar. Ingvar Fløysvik. Ytre Arna barnevokal. Dåp, nattverd. Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden.

21.06.2020

3. søndag i treeiningstida - Luk 14,15-24

Arna kyrkje kl. 11.00: Gudsteneste. Ingvar Fløysvik. Dåp, nattverd. Takkoffer til arbeidet i kyrkjelyden.

YTRE ARNA OG ARNA KYRKJELYDAR

Tlf: 55 36 22 70

E-post: arna.menighet@kirken.no

ytre.arna.kyrkjelyd@kyrkja.no

Postadresse: Arna kyrkjekontor

Besøksadresse Arna: Lakslia 21

(Kyrkjelydshuset Indre Arna)

Besøksadresse: Lakslia 21, (Kyrkjelydshuset Indre Arna)

Opningstid: Tysdag til fredag 10-14

Besøksadresse Ytre Arna: Peter Jebsens vei 39 (Kyrkjelydshuset Ytre Arna)

Opningstid: Onsdag 11-14.

Heimeside Arna kyrkjelyd: kyrkja.no/arna

Heimeside Ytre Arna kyrkjelyd: kyrkja.no/ytrearna

Arna kyrkjelyd på Facebook:

www.facebook.com/arnakyrkje

Ytre Arna kyrkjelyd på Facebook:

www.facebook.com/ytrearna

Vil du gje ei gåve til kyrkjelydane?

Kontonummer Arna: 3633.07.10831, VIPPS 11237

Kontonummer Ytre Arna: 3633.30.02625

Kirketorget (besøksadresse: Marken 34) tar i mot henvendelser ang. dåp, vigsel og gravferd:

Tlf.: 55 59 32 10.

Soknerådsleiar Arna: Hans Martin Svarstad

Soknerådsleiar Ytre Arna: Jorunn Haukås

DEI TILSETTE I KYRKJELYDANE

Sokneprest Ingvar Fløysvik

E-post: if952@kyrkja.no

Tlf.: 55 36 22 75

Tlf.: 916 06 626

Sokneprest Kristin Hjertaker

E-post: kh937@kyrkja.no

Tlf.: 55 36 22 74

Tlf.: 414 79 182

Kateket Cathrine Snipsøy

E-post: cs262@kirken.no

Tlf.: 55 36 22 72

Adm.leiar i Arna: Marianne W. Fanebust

E-post: mf934@kirken.no

Tlf.: 55 36 22 71

Adm.leiar og medarbeidarkoordinator

i Ytre Arna: Benthe Evle

E-post: bv467@kyrkja.no

Tlf.: 55 36 22 73

Medarbeidarkoordinator Arna

Møyfrid Opheim

E-post: mo532@kirken.no

Tlf.: 55 36 22 78

Trusopplærer i Arna: Gro Eman

E-post: ge427@kirken.no

Tlf.: 55 36 22 97

Kyrkjetenar Monica Ohr

E-post: mo886@kirken.no

Tlf.: 55 36 22 76

Diakon Ytre Arna: Marit Bjørsvik

E-post: mb588@kyrkja.no

Tlf.: 480 23 145

Kantor i Arna: Olav Arne Steinkopf,

E-post: os377@kirken.no

Tlf.: 55 36 22 98

Kantor i Ytre Arna: Bjørn Bergmann

E-post: bjorn.bergmann@bkkfiber.no

Marianne Hjortland trusopplærer

og diakonimedarbeidar

E-post: mh798@kyrkja.no

Tlf.: 55 36 22 95

KYRKJELYDSBLAD FOR ARNA

Arna kyrkjekontor, Lakslia 21, 5261 INDRE ARNA.

Utgjevar: Sokneråda i Arna

Redaktøransvar: Magne Fonn Hafskor

mobil: 92294877 / E-post: eyecu@online.no

Annonsansvarlig: Torill Hatlebrekke Husebø

Mobil: 995 50 787 / E-post: thh@bkkfiber.no

Lokal redaksjonsnemnd: Tor Oddvar Holmefjord, Ingvar Fløysvik og Harald Haugsvær.

Blad nr. 3-2020 kjem ut torsdag 11. juni. Frist for levering av stoff lokalt er: fredag 22. mai

Redaksjonen blir avslutta: fredag 29. mai.

Redaksjon kyrkjelydsblad Arna:

tor.holmefjord@bkkfiber.no

Rom for livet og leken!

Søndag 16. februar var kyrkjelyden samlet til en litt annerledes gudstjeneste i Arna kirke. For første gang skulle det være Karnevalsgudstjeneste med lek, masker og kostymer.

TEKST OG FOTO: KRISTIN HAUKAAS

KARNEVAL I KIRKEN: Det krever mye innsats å få hull på en løvepinata! Godt det var mange barn som ville prøve. (Foto: Hanne Kristin Haukaas).

Karneval har lang tradisjon for å være en folkelig fest før fastetiden begynner, og de siste årene har dette blitt mer og mer populært å ta med i en gudstjeneste før fasten. Det var mye spenning knyttet til denne dagen, ville kyrkjelyden være med?

Prekenteeksten denne søndagen var hentet fra Matteus 17, hvor Jesu herlighet åpenbares når Han sammen med vennene sine

KLEDD FOR KARNEVAL: Kristin Haukaas, Ingmar Ljones og Nina Hjort Zinke var kledd for fest og karneval. (Foto: Kristin Hjertaker).

går en tur på fjellet. På denne turen viste Jesus disiplene hvem Han egentlig er, hva som ligger bak Hans ytre. Kristin Hjertaker inviterte karnevalskledde barn frem for å dra på tur. Sekken måtte pakkes og alt gjøres klart.

Under gudstjenesten snakket Kristin Hjertaker om at vi alle bærer masker, om at vi fyller roller, og at vi har tanker om hvordan vi ønsker å fremstå for andre mennesker. Når det er karneval, tar vi andre masker på, og vi får anledning til å leke oss med roller. I kirken denne søndagen var det skiløpere på vei til Lillehammer OL, høvdinge fra Afrika, prinsesser, superhelter, politikonstabler, marihøner, tjenestepiker og mye mer!

I kirken skal det være rom hele livet, da må også leken få være med. Å leke er et frirom fra alvor hvor vi får vise andre sider av oss selv. Selv om vi er utkledd, lyser jo Guds ansikt bak hver maske og kostyme.

Da kirkeklokkene hadde slått ni slag og gudstjenesten var over, kom en pinata i form av en løve ned fra galleriet, og festen kunne begynne. Det ble et yrende liv! Unge som gamle, alle ville være med på festen.

PAKKER TURSEKKEN: Kristin Hjertaker samlet barna fremme ved alteringen for å pakke tursekken.